

здравъ и читавъ. Отъ страхъ човѣкъ може да заболѣе, безъ никакви бацили.

Единъ човѣкъ срещналъ на пѣтя си чумата. Той я запиталъ, кѣде отива. Чумата му казала, че отива въ Багдаты. — Колко души ще вземешъ? — Хиляда. На връщане отъ Багдаты, чумата срещнала сѣщия човѣкъ. Той веднага я запиталъ: Свърши ли работата си? — Свършихъ. — Колко души взе? — Двадесетъ хиляди. — Нали каза, че ще вземешъ само хиляда? — Азъ взехъ хиляда души, а деветнадесетъ хиляди умрѣха отъ страхъ. Какво показва този примѣръ? — Че отъ 20 страдания само едно е дадено отъ природата, а 19 — отъ човѣка, отъ неговия страхъ. Наистина, страхътъ причинява редъ болести, страдания, мжнотии. Значи, $\frac{1}{20}$ отъ страданията на човѣка сж дадени отъ природата, а $\frac{19}{20}$ — отъ самия човѣкъ. Както виждате, дробитѣ иматъ приложение въ живота, главно въ процеса на рѣстенето. Издѣнкитѣ на дърветата, разклоняването имъ не сж нищо друго, освенъ дроби, получени при раздробяване на цѣлото. Единицата е цѣлото, а клонетѣ и коренитѣ сж дробнитѣ части.

Въ Божествения животъ, обаче, нѣма дроби. Тамъ всички числа сж цѣли. Дето има страдания, тамъ има дроби. Страданията сж отъ хората, а не отъ Бога. Богъ дава условия на човѣка да учи, но ако не може правилно да използва тия условия, той страда. Да живѣемъ, това е дадено отъ Бога. Да